

Arrest

nr. 117 035 van 16 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERBRAEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een minderjarige Roma, afkomstig uit Novi Sad (Servië) en bent u in het bezit van het Servisch staatsburgerschap. Wanneer u twaalf jaar oud was, reisde u met uw moeder, broers en zus van Servië naar België. Tijdens de busreis zegde uw moeder dat u uitgehuwelijkt zou worden. Voorheen was Orhan M. (O.V. X) in Servië op bezoek geweest bij uw moeder (en u). Een dag na uw aankomst in België was er een soort huwelijksfeest voor u georganiseerd en na een tweetal dagen vertrok u naar Frankrijk. U werd uitgehuwelijkt aan M. M. (O.V. (...)). Tijdens uw verblijf in Frankrijk werd u regelmatig lastiggevallen door de broers van M. E. (O.V. (...)) en A. (O.V. (...)). U vertelde aan M. en diens vader A. M. (O.V. (...)) dat E. en A. u lastigvielen. Daar A. gemerkt had dat zijn zonen E. en A. u effectief lastigvielen besliste A. u terug naar O. en T. M. (O.V. (...)) in België te

brengen. U verbleef verder in België bij T. U ging niet naar school in België en bleef meestal binnenshuis. Een tweetal maanden geleden (voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 3 september 2013) leerde u in de fruitwinkel T., een Iraniër, kennen. U startte een relatie met T.. Op een dag vond T. een briefje van 5 euro waarop het telefoonnummer van T. geschreven stond. U werd geslagen en mocht niet meer naar buiten. Wanneer T. op een dag naar het wassalon was, kon u met de hulp van de huisbazin de woning van T. verlaten. U ging naar T. bij wie u een tweetal dagen verbleef. T. informeerde u over de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen, wat u deed op 7 augustus 2013. U wenst Belgische verblijfsdocumenten te verkrijgen en op vakantie te kunnen gaan naar Servië. Permanent terug verblijven in Servië is om financiële redenen onmogelijk. U bent niet in het bezit van documenten ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas. Uw voogd, mevrouw G., legde een kopie van een proces-verbaal d.d. 28 augustus 2013 neer waaruit blijkt dat zij tegen T. en A. M. klacht heeft ingediend voor het achterhouden (diefstal) van uw paspoort en geboorteakte.

B. Motivering

Op basis van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 7 mei 2013 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. U verklaarde een viertal jaar geleden met uw moeder naar België te zijn gekomen omdat uw moeder u uithuwelijkte aan M.. Na uw aankomst in België werd een huwelijksfeest gehouden en nadien ging u met M. naar Frankrijk. Uw moeder keerde terug naar Servië. Omdat u lastiggevalen werd door A. en E., broers van M., beslisten A. en M. dat u beter terug in België bij T. zou blijven. Na één tot twee maanden verblijf in Frankrijk keerde u terug naar België. In België kreeg u met T. problemen nadat zij een tweetal maanden geleden uw relatie met T. ontdekte. U werd meermaals door T. geslagen en mocht haar huis niet meer verlaten. Er dient vastgesteld te worden dat uw problemen met de familie M. problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn. Voor het verkrijgen van hulp en/of bescherming tegen de familie M. dient u zich dan ook te wenden tot Belgische autoriteiten (CGVS, p. 9-15).

Wat betreft uw verklaringen aangaande een eventuele terugkeer naar Servië - u wenst enkel op vakantie terug te keren naar Servië en ziet een permanente terugkeer door een gebrek aan financiële middelen en een gebrek aan verblijfplaats niet zitten - moet opgemerkt worden dat de door u ingeroepen motieven van louter persoonlijke en socio-economische aard zijn die als dusdanig geenszins ressorteren onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch gelijk te stellen zijn met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 11-13). U kende in Servië nooit problemen met andere burgers of de Servische autoriteiten (CGVS, p. 13). Opgemerkt kan nog worden dat u stelde al een tijdlang geen contact meer te hebben met uw ouders, maar dat er wel mogelijkheden zijn om terug met hen in contact te komen en dat u, indien u op vakantie naar Servië zou gaan, zou proberen bij uw vader te verblijven (CGVS, p. 12). Aldus kan niet zonder meer besloten worden dat u bij een terugkeer naar Servië geen verblijfplaats zou hebben.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door uw voogd neergelegde proces-verbaal staat dat uw voogd op 28 augustus 2013 een klacht indiende bij de politie omdat T. M. uw paspoort en/geboorteakte achterhoudt, niets meer.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Een eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), "+ K.B. 7 mei 2013 + art. 48/4 Vreemdelingenwet".

Het middel wordt geadstrueerd als volgt:

"Aangezien verzoekster wel degelijk een ernstig risico loopt op het lijden van ernstige schade.

Zodoende heeft het CGVS verkeerd geoordeeld dat de voorwaarden uit bovenvermelde wetsbepalingen niet vervuld zouden zijn en dat de aanvraag van verzoekster tot het bekomen van asiel niet-inoverweging dient te worden genomen.

Verzoekster is van Roma-origine.

Verzoekster werd op zeer jonge leeftijd, ni. 12 jaar reeds uitgehuwelijkt door haar moeder, hetgeen aantoon dat verzoekster wel degelijk voorwerp uitmaakt van traditionele Roma- gewoonten en gebruiken.

Dat bovendien in de Roma-cultuur het een grote schande betreft indien dit traditionele huwelijk wordt verbroken.

Bovendien beklemtoont verzoekster dat zij, bij eventuele terugkeer naar Servië niet over een verblijfplaats beschikt.

Het feit dat zij aangeeft dat eventueel haar vader zou kunnen worden teruggevonden, toont niet aan dat dit in de praktijk ook effectief zou lukken en dat verzoekster welkom zou zijn bij haar vader en aldaar zou kunnen verblijven.

Verzoekster heeft te kennen gegeven dat zij eventueel haar vader zou kunnen terugvinden en dit als antwoord op de vraag of zij weet waar haar vader is. Op de vraag of zij eventueel bij haar vader zou kunnen verblijven heeft verzoekster geantwoord dat zij dit niet weet, doch eventueel zou kunnen vragen aan haar vader of zij bij hem kon verblijven.

Uiteraard betekent dit niet dat zij over een verblijfplaats beschikt. Verzoekster heeft enkel en alleen te kennen gegeven, in antwoord op de vraag, dat zij dit altijd zou kunnen vragen aan haar vader indien zij haar vader zou vinden!

Hier dient eens te meer het gegeven in overweging te worden genomen dat verzoekster:

a) Reeds werd uitgehuwelijkt op zeer jonge leeftijd;

b) Tot de Roma cultuur behoort;

c) Het niet-nakomen van de huwelijkse verplichtingen binnen de Romacultuur een grote schande is, waardoor zij binnen haar eigen etnische groepering het voorwerp zal uitmaken van grote afkeer, en misschien wel uitstoting;

d) Reeds gedurende jaren in België heeft verbleven, zij het in penibele omstandigheden;

e) Minderjarig is bijgevolg grotere bescherming verdient;

Intern, in Servië, is er geen vluchtalternatief voorzien voor verzoekster. Verzoekster is minderjarig en heeft geen netwerk in Servië. Zij heeft er ook geen verblijfplaats. Het feit dat de vader van verzoekster nog leeft sluit niet uit dat verzoekster wel degelijk ernstige schade zou lijden bij een terugkeer naar Servië.

Dat de Roma in Servië nog steeds tot de minderheid behoren. Dat de Servische overheid de laatste jaren hiertoe meer en meer stappen heeft ondernomen, teneinde deze uitsluiting en discriminatie van de Roma tegen te gaan, betekent niet dat alle gevaar geweken is en de problemen reeds opgelost zijn.

Integendeel, het nemen van dergelijke maatregelen (o.a. Decade of Roma Inclusion (2005 - 2015) toont aan dat er wel degelijk een risico bestaat voor verzoekster op ernstig lijden indien zij dient terug te keren

naar Servië. O.m. gelet op haar leeftijd dient er net in extra bescherming te worden voorzien voor verzoekster, daar zij meer dan een volwassen vrouw risico loopt op ernstige schade.

Zoals verzoekster verderop in dit verzoekschrift aanhaalt zijn de voorbeelden inzake de uitsluiting en discriminatie legio.

Indien er geoordeeld wordt dat er geen sprake is van enige vrees voor vervolging op grond van haar etniciteit, dient er in elk geval besloten te worden dat er zeker en vast zwaarwichtige gronden zijn voor een reëel risico op ernstige schade en dient aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

In elk geval werden de wetsartikelen miskend, doordat het CGVS heeft geoordeeld dat verzoekster niet voldoet aan de vereisten zoals voorzien ingeval een asielaanvraag betrekking heeft op een veilig land, en eveneens door te oordelen dat verzoekster niet aantoonde dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade.

Bovendien werd dit niet eens uitdrukkelijk gevraagd aan verzoekster. Er werd niet gevraagd naar eventuele risico's. Temeer dient rekening te worden gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoekster en het vermogen om dit accuraat om te zetten in woorden."

Een tweede middel luidt als volgt :

"Tweede middel: verkeerde interpretatie van verklaring van verzoekster

" Vakantie in Servië "

De verklaring van verzoekster dat zij op vakantie wil gaan naar Servië wordt in de bestreden beslissing uit de context getrokken.

In antwoord op de vraag of zij ooit nog naar Servië zou terugkeren en of zij zou willen terugkeren heeft verzoekster geantwoord dat zij dit niet wil. Enkel en alleen om 'op vakantie' te gaan zou zij nog terugkeren naar Servië. En dit werd geantwoord na de vraag of zij dan nooit meer terug naar Servië zou willen gaan.

Deze verklaring dient te worden uitgelegd in die zin dat verzoekster, indien zij ooit zou teruggaan naar Servië, dit niet is om permanent of voor langere tijd in Servië te verblijven, doch slechts voor een korte periode, zoals personen 'op vakantie' gaan.

Dergelijke uitleg bewijst dat verzoekster geen binding heeft met Servië, en dat zij integendeel opkijkt tegen een terugkeer omwille van diverse factoren, en o.m. omdat zij wel degelijk een vrees heeft; voor haar familie en voor wat haar te wachten staan bij een terugkeer naar Servië.

Er dient rekening te worden gehouden met de leeftijd van verzoekster. Zij is minderjarig en slechts 16 jaar oud.

Zodoende dient de interpretatie van haar antwoorden te gebeuren, rekening houdend met feitelijke elementen eigen aan de situatie van verzoekster."

2.1.2. De middelen worden, gelet op hun onderlinge samenhang, samen beoordeeld.

2.1.3. Verzoekster voert dan wel de schending aan van het "K.B. 7 mei 2013", maar licht op geen enkel moment toe welke bepaling(en) dan wel met de voeten zou(den) zijn getreden en op welke wijze. Dit middelonderdeel is dan ook onontvankelijk.

2.1.4. Uit de uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt dat verzoekster in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. Het eerste en tweede middel zullen dan ook vanuit die optiek worden onderzocht, in het licht van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, zijnde de juridische grondslag van de bestreden beslissing.

2.1.5. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt :

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke

omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

Deze bepaling belet de asielzoekster geenszins om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster betwist niet dat zij afkomstig is van Servië, een land dat in het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, werd opgenomen in de lijst van veilige landen. Bijgevolg geldt er een vermoeden dat er in hoofde van de asielzoekster geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan haar om met duidelijke en substantiële elementen aan te tonen dat ondanks haar afkomst van een veilig land, dit in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd, in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast *in casu* rust derhalve op verzoekster.

2.1.6. De verwerende partij heeft gemotiveerd dat uit verzoeksters verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. In eerste instantie wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoekster, voor het krijgen van hulp en/of bescherming tegen de familie van haar echtgenoot, zich moet wenden tot de Belgische autoriteiten. Verder motiveert de verwerende partij dat het gaat om louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke problemen. Met betrekking tot haar eventuele terugkeer naar Servië, wordt in de bestreden beslissing gesteld dat zij daar nooit problemen kende met andere burgers of met de autoriteiten, dat er mogelijkheden zijn om in contact te komen met haar ouders en dat de problemen die zij schetste aangaande een gebrek aan financiële middelen en verblijf louter van persoonlijke en socio-economische aard zijn.

2.1.7. Verzoekster laat het eerste deel van de motivering ongemoeid. Zij verzet zich tegen de bestreden beslissing in zoverre die de mogelijke gevolgen van haar terugkeer naar Servië onder de loep neemt.

2.1.8. Verzoekster stelt dat zij op 12-jarige leeftijd werd uitgehuwelijkt door haar moeder, hetgeen aantoonde dat zij wel degelijk het voorwerp uitmaakt van traditionele Roma-gewoonten en gebruiken, en stelt dat het in de Roma-cultuur een grote schande is wanneer dit traditionele huwelijk wordt verbroken, zodat zij mogelijks door haar eigen etnische groepering zal worden uitgestoten. Zij benadrukt dat zij in Servië niet over een verblijfplaats beschikt en meent niet dat het feit dat zij zelf aangaf haar vader eventueel te kunnen terugvinden, dit automatisch met zich zou meebrengen dat dit zou lukken en zij zich bij hem zou kunnen vestigen. Zij heeft geen netwerk in Servië. Minstens moet haar het statuut van subsidiaire beschermde worden toegekend rekening houdende met haar jeugdige leeftijd en met het feit dat haar geen gerichte vragen hierover werden gesteld.

De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat verzoekster, in aanwezigheid van haar voogd en haar raadvrouw, meermaals de vraag werd gesteld om welke redenen zij niet zou kunnen terugkeren naar Servië; waarop zij het volgende antwoordde :

"CGVS: jouw ouders, vader, moederen broers/zus wonen in S, denk je dat het voor jou mogelijk is terug in S te gaan wonen? AZ: Ik wil graag hier blijven en als ik verblijfsvergunning krijg zou ik graag op vakantie naar S gaan.

CGVS: ik ga je vragen de volgende vraagje voor te stellen in je hoofd. Stel dat ie vandaag naar S terugkeert, hoe denk je dat het leven daar zou zijn? AZ: Als ik terugkeer naar S. ten eerste spreek ik al een tijdje niet met vader en ik heb er geen slaappleats. Ook met moeder heb ik geen contact.

CGVS: denk ie niet dat er mogelijkheden zijn om terug contact te nemen met je familie in S? AZ: Ja, om te praten wel. Ik zou graag contact hebben. Maar om te blijven wonen niet

CGVS: waarom zou ie niet in S kunnen blijven wonen? AZ: In S is er niet zoveel geld.

CGVS: zijn er nog redenen waarom je niet in S zou kunnen blijven wonen? AZ: Neen.

CGVS: heb je de laatste tijd nog contact proberen nemen met je familie in S, bv ouders, tantes, ooms, broers/zus?

AZ: Neen

CGVS: zijn er nog andere redenen waarom je juist een AA hebt ingediend? AZ: Ja

CGVS: vertel maar? AZ: Als ik geen slaappleats, weet ik niet wat te doen.

CGVS: je bedoelt een slaappleats hier in B of? AZ: Ik wil graag hier blijven, maar in S niet. Voor vakantie is het daar ok. Een of twee maanden en dan terugkomen naar hier.

CGVS: als je in S voor 1 of 2 maanden op vakantie zou gaan, bij wie zou je dan blijven? AZ: Ik zal proberen bij mijn vader te gaan.

CGVS: Als je zou terugkeren naar S. is er dan iets dat je vreest? AZ: Ja, ik kan nergens heen. Ik heb geen slaappleats. Dat is het.

CGVS: als je contact zou kunnen nemen met je moeder zou je dat terug bij haar kunnen wonen? AZ: Neen

CGVS: waarom zou je niet terug bij ie moeder kunnen gaan wonen? AZ: Mijn hart wil er niet heen.

CGVS: Heb je vandaag alle redenen waarom je asiel hebt aangevraagd aan mij kunnen vertellen? AZ: Ja, ik heb dat gezegd

CGVS: nu ik heb voorlopig geen verdere vragen. Wens jij nog iets te vragen of toe te voegen aan dit gesprek waarvan je bv denkt dat het belangrijk is? AZ: neen

CGVS: Wenst de advocaat/vertrouwenspersoon/voogd nog iets toe te voegen? Advocaat: neen, geen opmerkingen. "

Het mag duidelijk zijn dat verzoekster onmiskenbaar werd gevraagd welke problemen zij zag bij een terugkeer naar Servië. Verzoeksters argument dat er geen gerichte vragen zouden zijn gesteld kan derhalve niet worden bijgetreden. Haar argument dat rekening moet worden gehouden met haar jeugdige leeftijd en zij niet het vermogen heeft om haar vrees accuraat om te zetten in woorden is niet van aard om te concluderen dat het gehoor niet zorgvuldig zou zijn verlopen: de vraagstelling is duidelijk en houdt rekening met de jeugdige leeftijd van verzoekster, zoals blijkt uit het voormelde extract van het gehoorverslag. Overigens blijkt dat verzoekster werd gehoord in aanwezigheid van haar voogd en haar raadvrouw, die geen opmerkingen formuleerden over het verloop van het gehoor, niettegenstaande hen expliciet werd gevraagd of zij opmerkingen hadden.

Zelfs van een minderjarige mag worden verwacht dat zij enigszins tegemoetkomt aan de bewijslast die op elke asielzoeker rust. Ter zake kan alleen maar worden vastgesteld dat de antwoorden die zij gaf op de tijdens het gehoor gestelde vragen allemaal in de socio-economische sfeer moeten worden gesitueerd: er is geen geld en geen slaappleats, en zij wil wel terug naar Servië, maar enkel voor een vakantie van een paar maanden, om vervolgens terug naar België te komen. Waar verzoekster in haar tweede middel stelt dat haar verklaring dat zij naar Servië op vakantie wou gaan moet worden uitgelegd in de zin dat zij daarmee aangaf niet permanent of voor langere tijd in Servië te willen verblijven, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het gebruik, in de bestreden beslissing, van de bewoordingen die verzoekster tijdens het gehoor zelf hanteerde, neemt niet weg dat de conclusie blijft dat uit verzoeksters verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.1.9. Waar verzoekster het nu over een andere boeg gooit, stellende dat zij bij een terugkeer door haar familie en haar etnische groepering het voorwerp zal uitmaken van een grote afkeer en misschien wel

uitstoting, moet erop worden gewezen dat zij dit gegeven niet eerder aan de verwerende partij heeft meegedeeld. In tegendeel: verzoekster gaf te kennen dat, hoewel zij niet naar haar moeder wenste terug te keren ("mijn hart wil er niet heen") zij toch zou proberen bij haar vader te gaan, hetgeen inhoudt dat zij geen vrees heeft geuit tegenover haar vader omwille van het feit dat zij zich zou hebben onttrokken aan een gearrangeerd huwelijk. Het gestelde dat zij een gegronde vrees voor vervolging zou hebben, dan wel een reëel risico op ernstige schade omwille van hetgeen tussen haar en haar echtgenoot is gebeurd, is thans niet meer dan een loutere bewering die geen grond vindt in haar eerdere verklaringen. Zij kan dit element niet voor de eerste keer inroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

2.1.10. In zoverre verzoekster verwijst naar de algemene situatie van de Roma in Servië kan opnieuw worden verwezen naar de verklaringen die zij aflegde en waaruit zulks geenszins blijkt. Zoals reeds eerder gesteld is verzoekster afkomstig uit een land dat werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst. In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, wordt over Servië het volgende gesteld :

"Voor wat betreft Servië, besluit de Commissaris-generaal als volgt : " Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Servië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Servië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Servië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. Het kan onder meer gaan om vormen van ernstige discriminatie die als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen beschouwd worden, zonder dat de nodige bescherming kan geboden worden. "

De verwijzing naar de algemene situatie van de Roma is, gezien het voorgaande en gelet op verzoeksters verklaringen dan ook niet afdoende om te besluiten tot een onrechtmatig handelen van de verwerende partij. In tegendeel, precies omdat verzoekster afkomstig is uit een land dat in beginsel als veilig wordt aangemerkt komt het haar toe om elementen aan te brengen die daar in haar individuele geval anders over zouden doen denken. De loutere verwijzing naar het feit dat zij een minderjarige vrouw is van Roma origine en meer bescherming nodig heeft volstaat in die optiek evenmin.

2.1.11. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het eerste en tweede middel niet kunnen worden aangenomen.

2.2.1. Het derde middel is afgeleid uit de schending van artikel 3 van het EVRM en luidt als volgt :

"Verzoekster heeft reeds verschillende trauma's moeten meemaken.

Indien zij zou dienen terug te keren naar Servië, staan volgende dramatische ervaringen zeker en vast in het verschiet: als slachtoffer van een minderheidsgroep dient zij psychisch, fysiek en seksueel geweld te ondergaan en zal zij ongetwijfeld opnieuw gedwongen uitgethuwelijk worden.

Artikel 3 E.V.R.M. waarborgt het mensenrecht dat niemand mag worden onderworpen aan foltering en of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Verzoekster zal worden blootgesteld aan onmenselijke en alleszins vernederende behandelingen indien zij zich opnieuw in het Roma milieu in Servië dient te begeven.

Verschiedende media-kanalen liegen er niet om:

- "Roma vormen de grootste etnische minderheidsgroep van de Europese Unie (EU) en zijn tegelijk ook de meest onderdrukte. Bijna overal in de EU worden hun fundamentele mensenrechten hetzij bedreigd, hetzij fundamenteel geschonden. "*

(<http://www.dewereldmor2en.be/artikels/2012/09/18/hedendaa2s-onbesremd-racisme-tezen-roma-in-europa>)

- Amnesty-international voert geregeld acties ten voordele van de Roma in Servië en kaarten de situatie aan.
- Zie ook de SUBJECTRELATED BRIEFING van het CGVS over Servië en in het bijzonder de Roma in Servië (laatst geüpdate op 14.10.2011 online via : <https://enot.publicprocurement.be/enot-war/viewNoticeDocument.do?noticeFileId=141948>.
- <http://www.brusselnieicws.be/artikel/kinderrechtencommissaris-zoekt-roma-op-Servië>

• Enz...

Voormelde algemene informatie toont de situatie aan in Servië, situatie waarin men verzoekster opnieuw wil doen belanden.

Bijgevolg kan niet ontkent worden dat verzoekster wel degelijk risico loopt op ernstige schade bij terugkeer naar Servië.

Dat de voormelde informatie tevens ook een actueel beeld geeft van Servië en de behandeling van de Roma in Servië.

Deze vrees is niet enkel algemeen, maar wel degelijk praktisch en individueel op verzoekster van toepassing. Dat er aan verzoekster geen gerichte vragen werden gesteld of zij bepaalde toestanden vreest in Servië.

Indien dit letterlijk zo zou zijn gevraagd aan verzoekster, dat zij dit dan wel degelijk had beaamt. Aangezien het voor verzoekster psychisch reeds zeer zwaar was om te moeten vertellen over haar uithuwelijking.

Verzoekster heeft ook geen weet van een beter leven, doch dit betekent niet dat zij het leven dat zij had en dat zij opnieuw zou hebben in Servië niet vreest.

Bij terugkeer krijgt verzoekster geen kansen op onderwijs, die zij hier thans wel heeft, noch krijgt zij de kans om haar eigen leven uit te bouwen, zonder De bestreden beslissing van het CGVS houdt dienvolgens o.m. een schending in van artikel 3 E.V.R.M. daar verzoekster wel degelijk aan mensonterende en vernederende handelingen zou worden blootgesteld bij terugkeer naar Servië.

Bovendien zijn de identiteitsdocumenten, alsook de geboorteakte van verzoekster gestolen zoals ook wordt aangehaald in het verhoor van verzoekster en waarvan de bewijzen, nl. het P.V. van de politionele diensten door de voogd van verzoekster aan de beambte van het CGVS werd overhandigd.

Het staat vast dat verzoekster is uitgetrouwde, dat zij geen opleiding heeft genoten en dat zij geen verblijfplaats heeft in Servië, alsook dat zij geen toekomst heeft in Servië."

2.2.2. Daargelaten de vraag of artikel 3 van het EVRM wel kan worden getoetst in het kader van een beroep waarin geen uitspraak wordt gedaan over een verwijderingsmaatregel, wordt vastgesteld dat deze bepaling inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Zoals reeds uit de bespreking van het eerste en het tweede middel is gebleken kon de verwerende partij op basis van de op het moment van het nemen van de bestreden beslissing voorliggende gegevens genoegzaam tot het besluit komen dat uit verzoeksters verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming en dus ook in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. In de mate dat verzoekster verwijst naar "verschillende media-kanalen" waarin de algemene situatie van de Roma in Servië wordt aangekaart, weze herhaald dat zij moet aantonen dat zij persoonlijk een reëel risico op ernstige schade loopt, hetgeen zij niet doet door een dergelijke verwijzing. Haar stelling dat haar vrees niet enkel algemeen is maar wel degelijk praktisch en individueel kan niet worden bijgetreden, gelet op de aard van haar verklaringen, zoals ook reeds vastgesteld. Reeds eerder werd bovendien geoordeeld dat verzoekster in de gelegenheid werd gesteld om duidelijk toe te lichten waar haar vrees zich situeerde, zodat het niet opgaat de verwerende partij te verwijten dat zij geen gerichte vragen zou hebben gesteld.

2.2.4. Dat verzoekster bij terugkeer geen onderwijs zou kunnen krijgen is ten eerste een blote bewering zonder meer, en bovendien toont zij daarmee nog niet aan dat dit gegeven zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.2.5. Ten slotte valt niet in te zien hoe het feit dat verzoeksters identiteitsdocumenten en haar geboortakte werden gestolen, van enige relevantie kan zijn voor de onderhavige zaak.

2.2.6. Het derde middel is niet gegrond.

2.3.1. In een vierde middel wordt de schending van artikel 2 van het aanvullende protocol bij het EVRM opgeworpen.

2.3.2. Verzoekster stelt dienaangaande slechts dat haar recht op onderwijs wordt miskend. Ter zake kan dan ook worden verwezen naar wat daarover sub 2.2.4. werd gesteld.

2.3.3. Het vierde middel is niet gegrond.

2.4.1. Het vijfde middel draagt als opschrift *“schending van het Internationaal Verdrag betreffende de Rechten van het Kind.”*

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“De bestreden beslissing verwijst uitdrukkelijk naar het 'Kinderrechtenverdrag', doch door de aanvraag niet in overweging te nemen wordt dit verdrag miskend.

O.m. art. 19 Kinderrechtenverdrag biedt opnieuw een waarborg dat verzoekster, aangezien zij onder het toepassingsveld van dit verdrag valt op bescherming van haar fysieke en psychische integriteit.

Art. 22 Kinderrechtenverdrag voorziet uitdrukkelijk in bescherming van een minderjarige vluchteling.

Art. 28 Kinderrechtenverdrag waarborgt het recht op onderwijs.

Verzoekster roept een algehele schending in van het Kinderrechtenverdrag, zodat de bovenvermelde specifieke artikelen geen limitatieve weergave zijn, maar integendeel extra de cruciale aspecten benadrukken waarop verzoekster bescherming dient te ontberen ingevolge de bestreden beslissing van het CGVS (stuk 1).”

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekster weliswaar zeer beknopt de inhoud van een aantal bepalingen omschrijft maar vervolgens stelt dat zij de algehele schending inroept van het Kinderrechtenverdrag en dat deze artikelen geen limitatieve weergave zijn maar integendeel extra de cruciale aspecten benadrukken waarop verzoekster bescherming dient te ontberen ingevolge de bestreden beslissing.

2.4.3. De Raad stelt andermaal vast dat de thans bestreden beslissing niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel. In die optiek mag van verzoekster worden verwacht dat zij duidelijk en op afdoende wijze uiteenzet op welke wijze de thans bestreden beslissing genomen is met schending van welke bepalingen precies van het voormelde verdrag, temeer nu aan een heel aantal bepalingen de directe werking moet worden onzegd. De loutere stelling dat door de aanvraag niet in overweging te nemen het Kinderrechtenverdrag zou zijn miskend, is te vaag en volstaat niet om als een ontvankelijk middel te kunnen worden beschouwd.

2.4.4. Het vijfde middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS